

Paraules del Prelat de l'Opus Dei a Covadonga

10/07/2008

Agraeixo molt a l'Arquebisbe l'oportunitat que m'ha donat de poder fer l'oració als peus d'aquesta imatge de la Mare de Déu, davant qui va pregar amb tanta devoció, sant Josepmaria Escrivà durant molts anys i en distintes ocasions. Va posar a les mans de la Mare de Déu el que tantes vegades ens ha aconsellat amb la paraula i amb els escrits: que la raó més gran de la nostra vida és

trobar Jesucrist, seguir-lo molt de prop, tractar-lo i donar-lo a conèixer.

Si volem trobar un drecera que ens porti amb tota seguretat a aquest camí únic, que és el nostre Senyor Jesucrist – ja que Ell ha dit que és Camí, Veritat i Vida –, recorreguem a Santa Maria, que és la persona que ha tingut el gran privilegi, la gran responsabilitat i el gran encert de tractar amb més proximitat i amb més intensitat al nostre Senyor Jesucrist.

Sigueu molt marianes, sigueu molt marians, i serem així molt més de Crist. Ens convé aprendre aquesta lliçó que, en tot moment, Ella ens porta a cercar Crist. També quan per qualsevol circumstància l'hem perdut o no l'hem tractat com deguéssim. Ella té tota la suavitat de la fidelitat, té tota l'enteresa del lliurament, té tota l'alegria de qui compleix el seu deure.

Per tant, posar-nos en les seves mans, és camí segur, d'una part, perquè ens fem més íntims de Jesucrist. I d'una altra part, perquè sentim sense cap por -sense cap respecte humà-, la necessitat de fer apostolat amb tota la nostra vida, en aquests moments, tan magnífics, en què cal que els catòlics tinguem consciència de la responsabilitat que ens ha correspost, perquè, sense més mèrits que la bondat i la misericòrdia de Jesucrist, ens ha escollit per comptar amb nosaltres en aquesta única Església veritable.

Perquè és el moment de viure amb coherència una predicació amb la nostra vida. No es tracta que fem coses estranyes perquè ens estan mirant. Podem anar mirant la nostra jornada, la nostra resposta quotidiana, i descobrirem tants moments en què podem estar més amb Crist, viure més amb Crist, adherir-nos més a Crist.

A més a més, s'està celebrant en aquesta Arxidiòcesi l'Any de la Creu. No tinguem por a la creu. Sant Josepmaria, el gran contemplatiu itinerant, com l'han anomenat a la Santa Seu -amb els decrets de beatificació i canonització-, és un contemplatiu itinerant que ha ensenyat un camí magnífic, el de la *lux in cruce, requies in cruce, gaudium in cruce*.

La llum vertadera té aquesta creu salvadora. I de vegades és feixuga, però és tan amable trobar-se al tron de Jesús. *Requies in crucis...* Aquí podem descansar deixant totes les petites o grans preocupacions que tinguem. Sentiu la bondat del Senyor, fiqueu-vos a les seves nafres i us sentireu compreses i compresos. I, finalment, *gaudium in crucis*: que experimentem sempre que estar amb Crist és estar prop de la creu; i estar prop de la creu és estar amb Crist, que és la felicitat infinita que vol

portar-nos a nosaltres també,
demanant-nos que sapiguem
renunciar a aquest jo. Un jo que, com
deia sant Josepmaria, és el millor
amic que tenim i, al mateix temps
també, el pitjor enemic. Perquè
procurem rebutjar tot el que ens
allunya de Déu i portar aquest Déu
nostre.

No vull acabar sense demanar-vos,
no perquè ho fem tan sols ara, sinó
perquè ho fem constantment: que
acompanyeu el Papa, que l'estimeu
amb tota l'ànima, que us sentiu fills
de tan bon Pare comú i que
l'acompanyeu també en aquest
viatge que emprendre. No esperava
que el Senyor li posés aquesta
càrrega sobre les espatlles. L'ha
acceptat amb generositat plena, i
aquesta acceptació li porta a voler
servir allí on li demanen les ànimes
que l'esperen.

En aquest viatge que farà, llarg, cansat, que suposa un canvi d'horaris, que suposa també un canvi d'ordre en la seva vida respecte al de Roma, necessita l'afecte, necessita l'oració, necessita que nosaltres oferim alguna expiació pel Papa. Us puc dir que ens porta a tots en la seva ànima, que de tots espera una correspondència generosa, que vol que li ajudem a portar l'Església recordant allò que va dir en l'homilia d'inici del Pontificat: *“El meu programa no és fer la meva voluntat, sinó que el meu programa és fer la Voluntat de Déu”*.

Doncs amb Maria, amb els sants que tenim al cel i -jo ho dic amb tota sinceritat i també amb necessitat- amb la intercessió de sant Josepmaria, demanem per l'Església, pel Papa, pels bisbes, pels preveres, pels seminaristes i pel poble de Déu. Que tots som Església, eh! Aquí no hi ha uns que siguin més Església.

Vosaltres també sou Església i teniu la responsabilitat de voler fer les coses santificant-vos per santificar, santificant-vos per ajudar, santificant-vos per omplir aquest món nostre de l'alegria de Déu.

Que Déu us beneeixi. Jo faré ara una estona d'oració.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/paraules-del-
prelat-de-lopus-dei-a-covadonga/](https://dev.opusdei.org/ca/article/paraules-del-prelat-de-lopus-dei-a-covadonga/)
(08/08/2025)